

Arrest

nr. 66 553 van 13 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 1 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. CALLEWAERT loco advocaat E. SCHOUTEN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger van Mankon origine te zijn afkomstig van Mankon, Bamenda in North West province. Uw vader overleed in maart 2000. Hij was lid van de oppositiepartij Social Democratic Front (SDF) en kingmaker. Hij had een conflict met de fon van Mankon die de eerste vice-president is van de regeringspartij. Uw jongere broer (N.E.) volgde uw vader op in zijn functie als kingmaker.

U bent sinds maart 2000 lid van de Anglofone afscheidsbeweging Southern Cameroons Youth League (SCYL). Uw broer (J.C.) was de regionale coordinator van de Northern Zone en hij vroeg u en uw zus (A.) om de beweging te vervoegen. U verzamelde informatie bij uw vriend en hoofd van de politie in Bamenda, Kolonel (G.A.A.). U had een relatie met deze kolonel, maar u aanvaardde zijn huwelijksaanzoek niet. U onderhield de relatie alleen zodat u informatie door kon geven aan uw broer

(J.C.). U ontdekte op zijn computer dat er een plan was om SCYL-leden te arresteren en te doden, waaronder uw broer. Hierna heeft uw broer (J.C.) Kameroen verlaten op 4 april 2002. Hij was gezocht als een vooraanstaand lid van SCYL. Hij vluchtte naar Nederland, waar hij erkend werd als vluchteling. In augustus 2002 werd u verkozen als de coordinator van de jeugdactiviteiten van SCYL. U organiseerde bijeenkomsten en seminars, nadat u een instructie kreeg van het leiderschap. Op 1 oktober 2002, de dag dat SCYL onafhankelijkheidsdag viert, hield uw broer (J.C.) in Den Haag, Nederland een demonstratie voor de Kameroense ambassade. De volgende dag, op 2 oktober 2002, kwam de politie bij u thuis langs en werden uw moeder, uw zus en uzelf gearresteerd. Jullie werden naar de brigade in Ntarikon, Bamenda gebracht. Uw moeder werd na twee dagen vrijgelaten. U en uw zus werden ervan beschuldigd om informatie te hebben doorgegeven, maar jullie kwamen vrij op 27 oktober 2002 nadat uw vriend Kolonel (G.) was tussengekomen. Hij onderzocht waarom u was opgesloten zonder bevel en hij gaf het bevel voor jullie vrijlating. Kolonel (G.) ontdekte op die manier dat u betrokken was bij SCYL en vroeg u vrijwillig uw politieke activiteiten te stoppen.

Uw zus (A.A.A.) overleed in maart 2007 omwille van haar politieke activiteiten. Ze weigerde een document te ondertekenen waarmee ze haar lidmaatschap van en activiteiten voor SCYL zou stopzetten. U huwde in 2008 met (C.C.), met wie u samenwoonde in Bamenda. Sinds mei 2008 deed u vrijwilligerswerk als coördinator voor de Emancipation Foundation for Empowerment (EFFE), een door uw broer in Nederland geregistreerde stichting. U deelde vragenlijsten uit onder de bevolking en u sprak hen aan over de nood aan samenwerking om zo de gemeenschap te verbeteren. Uw twee zussen zijn ook vrijwilliger bij deze stichting.

Op 19 juni 2008 werd u door uw broer (J.C.) geïnformeerd over een vragenlijst. Hij vroeg u om samen met andere SCYL-leden een meeting te organiseren in een hotel in Ayaba. De agenten waren op de hoogte van deze meeting, maar de meeting was al afgesloten voor ze daar aankwamen. De volgende dag, op 20 juni 2008 werd u door de agenten aangevallen. U kwam samen met uw moeder terug van het gebed en uw moeder werd gezegd dat u gedood zou worden als u uw activiteiten niet zou stopzetten. Ze werd ook gevraagd (J.) te adviseren om al zijn activiteiten te stoppen. U werd meegenomen en uw moeder brak haar arm toen ze dit wilde verhinderen. Ze werd weggeduwd. U werd naar het politiekantoor in Legion, Bamenda gebracht en in een cel geplaatst. Op 7 juli 2008 werd u door een agent uit uw cel gehaald en de kolonel zei dat u kon gaan. U keerde naar huis terug en u ging de volgende dag naar het ziekenhuis. U werd doorgestuurd naar Yaounde, waar u voor onderzoek en verdere behandeling ging.

Op 4 augustus 2008 werd u opnieuw gearresteerd. U was uitgenodigd door een vriendin (M.L.) op een verjaardag. De agenten dachten dat dit een SCYL-bijeenkomst was en dertien personen werden opgepakt. De agenten onderzochten de zaak en besloten dat het niets te maken had met SCYL. U werd op 8 augustus 2008 vrijgelaten.

Op 29 juli 2009 werd u door uw broer (J.C.) gevraagd een internetcafé te huren, zodat er via het internet een meeting kon worden gehouden. U twijfelde omdat u op 31 juli in Yaounde zou deelnemen aan een toernooi, maar uw broer overtuigde u. De meeting was bedoeld om aan de leden van de Southern Zone, Northern Zone en leden uit Nigeria instructies te geven hoe met de vragenlijst om te gaan, een sterke presence te hebben op de komende 1 oktober en SCYL-activiteiten te herlanceren. De delegatie uit Kumbo onder leiding van (C.N.), werd tegengehouden door agenten. U ging naar het toilet en hoorde agenten naar de plaats van de meeting komen. U zag lampen die in alle richtingen schenen en u beseftte dat er iets fout ging. U liep naar huis en enkel de twee kinderen van uw man waren aanwezig. Ze zeiden dat uw moeder, uw zus en uw man waren meegenomen door de politie. U belde bij de burens, die u zeiden dat agenten waren langsgekomen. U contacteerde uw vroegere vriend Kolonel (G.), die werkzaam is op het ministerie van Defensie als tweede adviseur van de minister. U vroeg of hij u kon helpen, maar hij kon niets voor u doen. Hij vertelde u dat de delegatie van Kumbo SCYL-t-shirts droeg en SCYL-documenten bij zich had. Hij meldde dat er genoeg bewijs was van verraad, doordat u 's nachts een illegale meeting hield. Hij zei u dat u werd gezocht en dat hij in deze zaak niet kon tussenkomen. U liep naar het parochiehuys en de priester belde uw huis. Uw zus beantwoordde de telefoon en zei dat zij en uw moeder waren vrijgelaten. U reisde die avond per bus naar Douala. In Nkongsamba werd u gestopt door agenten. U smeekte de agent uw identiteit niet open te stellen en u kocht hem om met 35.000 CFA die u van de priester had gekregen. In Douala ging u naar het huis van uw oom, maar zijn vrouw liet u niet binnen. Later kwam uw oom aan, maar ook hij weigerde u de toegang. U contacteerde uw broer, die u vroeg weg te lopen naar Nigeria. U was bang aan de grens te zullen worden opgepakt en u besloot naar Buea te gaan.

U verbleef bij een vriendin (Mi.) in Buea. Haar vriend (D.) wilde niet dat u bij hen logeerde. Dan stelde u voor aan iemand die u uit uw situatie kon redden. Hij stelde u voor aan (P.), die geld vroeg om uw reisdocumenten te regelen. U stelde hem voor om uw familie te contacteren. Uw oom in Douala sprak met hem en hij gaf hem geld. (P.) regelde een Brits paspoort voor u en hij betaalde de officieren op de luchthaven. U hebt Kameroen per vliegtuig verlaten op 28 september 2009 en na uw aankomst in België

bracht hij u naar een huis. De volgende dag kwamen twee blanke mannen het huis binnen en werd u door hen verkracht en misbruikt. Enkele dagen later werd u door een zwarte man verkracht. Op 15 oktober 2009 kwam (P.) en u vroeg waarom hij dit met u deed. Hij antwoordde dat u dit zou doen tot u al het geld had terugverdiend voor uw reis. Hij werd gebeld en ging weg. Hij vergat de deur op slot te doen en u kon uit het huis ontsnappen. U liep de straat op en voorbijgangers brachten u naar het Klein Kasteeltje. U hebt op 19 oktober 2009 in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaart bij een terugkeer naar uw land van herkomst vervolging te vrezen door de Kameroense autoriteiten omwille van uw lidmaatschap en activiteiten voor de Anglofone afscheidsbeweging Southern Cameroons Youth League (SCYL), maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal (dd. 25.1.2010 (hierna CGVS I) en dd. 23.2.2010 (hierna CGVS II)) te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u bewust heeft getracht om de Belgische asielinstanties te misleiden door te verzwijgen dat u in het bezit was van een **Kameroens paspoort en een visum voor Italië**. U verklaarde uitdrukkelijk op het Commissariaat-generaal dat u nooit een paspoort hebt gehad (zie gehoor CGVS I, p.10). Uit de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt echter dat u in het bezit bent van een Kameroens paspoort (n°01171577 op naam van (A.B.A.), afgegeven op 30.7.2007 en geldig tot 30.7.2012), wat reeds niet wijst op een vervolging of verdenking door de Kameroense autoriteiten, integendeel. U kreeg een visum van de Italiaanse ambassade te Yaoundé, afgegeven op 28.8.2009 en geldig van 4.9.2009 tot 6.10.2009. U kreeg dit visum voor uw deelname aan de cursus "HIV/ AIDS and the World of Work" in Turijn, Italië. U diende zich bij uw terugkeer in Kameroen terug aan te melden bij de Italiaanse ambassade te Yaoundé, wat u volgens de beschikbare informatie nooit deed. Het feit dat u op legale wijze met uw paspoort Kameroen hebt kunnen verlaten, doet afbreuk aan uw beweerd vrees voor vervolging door de Kameroense autoriteiten. Bovendien hebt u voor de Belgische asielinstanties verzwegen dat u als 'gender coordinator' werkzaam was bij de organisatie PEMSAHR (Promoters of Environmental Management in Sustainable Agriculture in Highland Regions) zoals eveneens blijkt uit de beschikbare informatie. Op het Commissariaat-generaal verklaarde u vrijwilligerswerk als coördinator voor de Emancipation Foundation for Empowerment (EFFE) te doen (zie gehoor CGVS I, p.4). U voegde toe dat u geen ander werk had gehad (zie gehoor CGVS, p.4). Deze vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen al grondig aan.

Met betrekking tot de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, in het bijzonder de drie arrestaties, dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt. Er dient te worden opgemerkt dat u een eerste maal, in oktober 2002 werd opgepakt en ondervraagd, nadat uw broer voor de ambassade in Nederland een demonstratie hield. Uit uw verklaringen blijkt dat u nooit eerder problemen hebt gehad met de Kameroense autoriteiten (zie gehoor CGVS II, p.7). U werd na 25 dagen vrijgelaten omdat er geen bevel was tot uw opsluiting (zie gehoor CGVS I, p.11), hoewel u er nochtans van werd beschuldigd informatie te hebben doorgegeven aan uw broer (zie gehoor CGVS II, p.7). U kende persoonlijk geen ernstige problemen met de Kameroense autoriteiten meer tussen de periode 2002 en juni 2008 (zie gehoor CGVS I, p.12), waardoor de feiten van oktober 2002 niet de concrete aanleiding voor uw vlucht uit Kameroen betreffen en waaruit ook kan afgeleid worden **dat u zeker niet systematisch door de Kameroense autoriteiten werd vervolgd omwille van uw toch bekende overtuigingen en uw relatie met uw broer.**

Met betrekking tot uw tweede, recentere arrestatie op 20 juni 2008 dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt: zo werd u eveneens na 17 dagen **vrijgelaten** en mocht u het politiekantoor op 7 juli 2008 verlaten. Hoewel u "Madame Ambazonia" – waarbij wordt verwezen naar een afgescheiden Zuid-Kameroen – werd genoemd (zie gehoor CGVS I, p.11 en CGVS II, p.9) en u werd gearresteerd omwille van anti-regeringsactiviteiten (zie gehoor CGVS II, p.8), wat toch ernstige beschuldigingen zijn in een Kameroense context, mocht u merkwaardig genoeg **zonder voorwaarden beschikken** (zie gehoor CGVS I, p.11). Hierbij is het trouwens merkwaardig dat u een relatie had met een politiecommandant (G.) en hij niets zou hebben gedaan tegen u, die actief was voor een afscheidsbeweging en werd gezocht omwille van activiteiten tegen de regering. Zo verklaart u dat (G.) u vroeg te stoppen met uw activiteiten, wanneer gevraagd wordt naar zijn reactie op uw SCYL-lidmaatschap (zie gehoor CGVS II, p.6). Wanneer u opnieuw dezelfde vraag wordt gesteld, herhaalt u dat hij u vroeg om vrijwillig de activiteiten te stoppen (zie gehoor CGVS II, p.6). Het lijkt weinig waarschijnlijk dat (G.) niets ondernam

wanneer hij ontdekte welke activiteiten u had, te meer daar u verklaart dat hij bang was dat hij ervan verdacht zou worden informatie aan u te hebben doorgegeven (zie gehoor CGVS II, p.5).

In verband met de derde arrestatie dient te worden opgemerkt dat u na enkele dagen al werd vrijgelaten, nadat gebleken was dat het om een **vergissing** ging en de gelegenheid van de bijeenkomst niets te maken had met SCYL (zie gehoor CGVS II, p.9). U verklaart dat u was uitgenodigd op een verjaardag van een vrouwengroep op 4 augustus 2008 en dat u, als een van de dertien, werd opgepakt. U werd vrijgelaten en zette uw medische behandeling verder. Uit uw verklaringen blijkt dat u tot 29 juli 2009, toen uw moeder, zus en man werden opgepakt, geen problemen meer kende met de Kameroense autoriteiten, waardoor bezwaarlijk kan worden gesteld dat u geviseerd werd met het oog op vervolging door de Kameroense autoriteiten, omwille van uw politieke activiteiten die reeds dateren van 2000 en die blijkbaar gekend waren bij de autoriteiten. Dit laatste wordt trouwens bevestigd door de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, waarin wordt gesteld dat de Kameroense overheid de SCNC - en de hiermee in de Zuid-Kameroense kwestie verbonden SCYL - heden als een probleem van lagere orde beschouwt. Algemeen wordt in de pers steeds minder aandacht besteed aan SCNC. Het louter lidmaatschap van SCNC - en SCYL - leidt niet tot vervolging, maar arrestaties of het gebruik van geweld tegen openlijk agerende SCNC - en SCYL - leden komt wel sporadisch voor. Aldus is het merkwaardig dat u – volgens uw verklaringen als een gezocht persoon - een paspoort kreeg en het land kon uitreizen, waardoor uw beweerd vrees voor vervolging ernstig gerelativeerd kan worden.

Verder dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij de door u aangehaalde aanleiding voor uw vlucht uit uw land van herkomst, namelijk de arrestaties op 29 juli 2009. U verklaart dat u door uw broer gevraagd was om een bijeenkomst te organiseren. Op deze bijeenkomst gepland op 29 juli 2009 zouden instructies worden gegeven hoe er met de vragenlijst rond foltering moest worden omgegaan, hoe een sterke presence op de komende 1e oktober kon worden getoond en om SCYL-activiteiten te herlanceren (zie gehoor CGVS II, p.10). Het is bevreemdend dat de beweging plots wel ervoor zou kiezen om publiekelijk actie te voeren en publiciteit te maken, gezien u eerder tijdens uw verklaringen aangaf dat SCYL een illegale organisatie is, die geen recht heeft om te marcheren op straat, wanneer gevraagd werd naar uw activiteiten op 1 oktober 2002 (zie gehoor CGVS II, p.7). Op de meeting werd er bovendien een delegatie vanuit Kumbo verwacht, maar u blijkt niet te weten wie er – buiten hun leider (C.N.) – nog deel uitmaakte van de delegatie (zie gehoor CGVS II, p.10). U verklaart dat deze delegatie met SCYL-t-shirts en SCYL-documenten werd gestopt door de agenten. Gezien het grote veiligheidsrisico en de vervolgingen die SCYL-leden zouden ondergaan, zoals blijkt uit uw verklaringen, is het weinig waarschijnlijk dat u niet zou weten wie aan de meeting zou deelnemen, noch dat iemand zich openlijk met een SCYL-t-shirt zou uitgeven als SCYL-lid voor het begin van de manifestatie (zie gehoor CGVS II, p.11), tenzij het risico op vervolging sterk kan gerelativeerd worden. Uw verklaring dat u niemand's kledij kan beoordelen, houdt hierbij geen steek (zie gehoor CGVS II, p.11).

Daarbij dient te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat u aan de inval van de agenten in het cybercafe bent kunnen ontsnappen. U stelt dat u naar het toilet ging en u kon weglopen naar huis (zie gehoor CGVS II, p.10). Het is dan ook weinig geloofwaardig dat u, die volgens uw verklaring gezocht werd omdat u de meeting regelde, vooreerst zonder problemen kon ontkomen, gewoon omdat u toen toevallig naar het toilet was en u verder zonder ernstige problemen eerst naar huis ging en zich daarna per bus via Douala naar Buea kon verplaatsen (zie gehoor CGVS II, p.11). U verbleef nog twee maanden in Kameroen en haalt in die periode geen problemen meer aan met de autoriteiten.

Overigens dient te worden opgemerkt dat u niemand binnen de SCYL-beweging in Kameroen op de hoogte bracht van de gebeurtenissen op 29 juli 2009 en het feit dat u werd gezocht (zie gehoor CGVS II, p.12), hoewel u na 29 juli nog 2 maanden in Kameroen verbleef. U verklaart dat u naar Buea vluchtte, maar u er afsloot van alle communicatie. Het is weinig aannemelijk dat u niet trachtte te weten te komen wat er na uw vlucht uit het cybercafe was gebeurd of de beweging contacteerde om hen te informeren over uw situatie, terwijl u wel verklaarde kolonel (G.) te hebben gecontacteerd.

Ten slotte dient aangaande dit incident ook te worden opgemerkt dat uw familieleden die werden opgepakt, opnieuw werden vrijgelaten, wat opnieuw vragen oproept bij de ernst van de door u voorgehouden vervolging.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u vage verklaringen aflegt over de situatie van uw familie na uw vertrek uit Kameroen, wat ook doet twifelen aan de ernst en geloofwaardigheid van uw verklaringen. U verklaart dat bij uw vertrek uw man in detentie zat, maar dat u later vernam dat hij was vrijgelaten en in het ziekenhuis lag (zie gehoor CGVS I, p.3). Hoewel u contact heeft met uw zus in Kameroen, is het merkwaardig dat u niet blijkt te weten voor welke ziekte of welke behandeling uw man in het ziekenhuis ligt (zie gehoor CGVS I, p.3). Ook tijdens het bijkomende gehoor beweert u verder geen nieuws uit Kameroen te hebben. U stelt dat u niet meer informatie heeft over de situatie van uw man en enkel te weten dat hij is gehospitaliseerd (zie gehoor CGVS I, p. en CGVS II, p.4). Er mag van u verwacht worden dat u, in uw vermeende situatie, op welke wijze dan ook, zou getracht hebben contact op te

nemen met uw thuisbasis met de bedoeling te vernemen hoe uw problemen geëvolueerd zijn. U haalt aldus onvoldoende elementen aan die erop wijzen dat u bij een terugkeer naar Kameroen vervolging riskeert. Tijdens het bijkomende gehoor verklaart u via een buurvrouw (Ch.) te hebben vernomen dat uw zussen zijn vertrokken uit het huis, omdat ze werden gezocht door agenten (zie gehoor CGVS II, p.3). Het is weinig aannemelijk dat uw zussen besloten om niet langer in het huis te blijven, maar ze wel uw moeder daar achterlieten, zonder u daarvan op de hoogte te brengen. Uw verklaring dat uw moeder niet kon vertrekken omdat ze in een rolstoel zit, is weinig overtuigend. U bracht uw broer (J.) op de hoogte van dit nieuws, maar hij wist dit al. Het is opmerkelijk dat u niet zou weten hoe uw broer dit nieuws had (zie gehoor CGVS II, p.3). Aldus legt u vage en ontoereikende verklaringen af over de huidige situatie van uw familie, wat opnieuw, zeker gezien de aard van de problemen die u aanhaalde en gezien de familiale banden daarbij een belangrijke rol spelen, vragen doet rijzen bij de ernst van de door u aangehaalde problemen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten wijzen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. Het geboortecertificaat (n°4836/86 op naam van (A.B.A.) dd.3.9.1986 te Bamenda), de identiteitskaart (n°106899281 afgegeven op 25.1.2006 en geldig tot 6.6.2013) en het rijbewijs (dd.3.4.2008) bevatten identiteitsgegevens waaraan hier niet wordt getwijfeld. De schoolresultaten High School Bamenda 1999-2002 dd.9.8.2002, Longla Comprehensive College 1998-1999 dd.7.8.2002, het certificaat june 1999 ordinary level en june 2003 advanced level en het diploma Longla Comprehensive College computer training course 1.10.2003 tot 30.6.2004 betreffen de door u gedane studies wat eveneens niet ter discussie staat.

Het uittreksel uit de Nederlandse basisadministratie op naam van (J.C.), de beschikking tot het verlenen van verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd op naam van (J.C.), de kopie van het Nederlandse paspoort (J.C.) (n°NM3DD7PB5 afgegeven op 24.1.2008 en geldig tot 24.1.2013), het Academic credentials report op naam van (J.C.), de kopie van het geboortecertificaat (n°2202/2004 op naam van (J.C.) dd.6.7.2004 te Bamenda) betreffen de identiteitsgegevens en verblijf van (J.C.) in Nederland, maar doen geen afbreuk aan bovenstaande motivering.

De lidkaart van SCYL – Federal Republic Southern Cameroons en de lidkaart Federal Democratic Republic Southern Cameroons betreffen uw lidmaatschap van de beweging SCYL, maar vormen op zich geen bewijs van uw activiteiten voor deze beweging, noch van de door u aangehaalde problemen omwille van SCYL. Hierbij dient te worden opgemerkt dat u zelf de lidkaart Federal Republic Southern Cameroons niet ondertekende en dat er geen bijdragen werden ingevuld, wat doet twifelen aan de authenticiteit van het document. Wat betreft de lidkaart Federal Democratic Republic Southern Cameroons kan dan weer worden opgemerkt dat ze ondertekend werd door de 'head of missions, North America', wat toch merkwaardig is aangezien ze in 2004 werd afgeleverd, toen u zich nog in Kameroen bevond.

In verband met het krantenartikel Cameroon Post dd.16.7.2009 "Crackdown on SCYL intensifies" dient te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat de nog komende interventies van de politie in de krant zouden verschijnen. De authenticiteit van dit artikel kan bovendien niet worden nagegaan. Zo blijkt uit de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal dat Kameroen tot een van de meest corrupte landen behoort en het in Kameroen een gemeenzame praktijk is om tegen betaling artikels in een krant te laten publiceren. Eén gangbare methode is dat er na het drukken en verspreiden van de officiële editie van de krant, er op een pagina een artikel verwijderd wordt en vervangen door het valse artikel. In andere gevallen wordt, afhankelijk van het betaalde bedrag en de bereidwilligheid van de eindredacteur, het artikel in de reguliere editie geplaatst (zie informatie administratieve dossier). Aldus kan de authenticiteit van het door u neergelegde artikel niet worden nagegaan.

De twee brieven affidavit van uw broer (J.C.) zijn een weergave van uw asielrelaas aan hem en de foto's tonen uw broer (J.C.) en andere SCNC/SCYL-leden, maar deze vormen geen objectieve aanwijzing van uw beweerd vrees aangezien het hier uw broer betreft. De brief van (A.C.L.) (dd. 15/2/2010) handelt in algemene bewoordingen over foltering en arrestaties die u zou hebben ondergaan en die u in de toekomst zou riskeren. Hierbij dient te worden opgemerkt dat bovenstaande motivering vooral gebaseerd is op uw eigen verklaringen en dat dit document daar in se niets aan toevoegt, aangezien uw (kortstondige) arrestaties op zich niet meteen in twijfel worden getrokken maar wel de ernst ervan en de indruk die u wekt dat u systematisch door de Kameroense autoriteiten zou vervolgd worden omwille van uw politieke link. Bovendien verklaarde u dat u na het laatste incident geen contact opnam met SCYL om hen over uw situatie te informeren wat het merkwaardig maakt dat u nu wel beroep doet op SCYL om uw problemen te bevestigen.

Het attest van (P.D.R.) dd.10.12.2009 stelt dat u wordt gevolgd omwille van de gebeurtenissen in uw land van herkomst en in België, waardoor u zich onttrekkend en angstig voelt. Er moet verder gesteld worden dat geen enkel medisch attest van die aard is dat het een formeel bewijs zou vormen voor de door u aangehaalde feiten. Hoewel het attest aangeeft dat het voor u erg pijnlijk is om een grondige weergave te geven van wat er u overkomen is, en hoewel begrip kan opgebracht worden voor de problemen die u hier in België zou hebben gekend, blijkt uit beide gehoorverslagen op het Commissariat-generaal dat er geen problemen waren om op de gestelde vragen te antwoorden. Men kan besluiten dat u in staat was om op een autonome en functionele manier uw asielrelaas te verdedigen.

Tijdens het bijkomende gehoor voegt u medische verslagen van uw behandeling in Fundong en Yaounde toe aan uw dossier. U verklaart dat uw broer ze naar u had gebracht, nadat hij ze had opgevraagd in Kameroen. U stelt dat iemand ze meebracht uit Kameroen, maar u blijkt niet te weten wie (zie gehoor CGVS II, p.2). U voegt toe dat uw broer een vriend vroeg om de documenten bij uw familie op te halen. Het is merkwaardig dat u niet zou weten welke vriend van uw broer bij uw familie langsging (zie gehoor CGVS II, p.2). Met betrekking tot het medische attest (n°00868816 van Dr (N.D.J.) van het Fundong district hospital) dient te worden opgemerkt dat u op 7 juli 2008 zou zijn behandeld, maar het attest is echter pas gedateerd op 20.01.2010, wat nogal gesolliciteerd overkomt. Bovenstaande medische attesten vermelden bovendien niet de oorzaak of de omstandigheden waarin u de letsels hebt opgelopen.

Het feit dat uw broer (J.C.) in Nederland erkend werd als vluchteling, doet niks af aan bovenstaande redenering. Immers, vooreerst konden de Belgische asielinstanties niet nagaan op welke basis deze beslissing door de Nederlandse asielinstanties werd genomen, aangezien (J.C.) geen toegang tot zijn dossier in Nederland verschaft. Bovendien dient in het kader van uw asielaanvraag uw persoonlijke vrees en risico beoordeeld te worden, wat hierboven ook gebeurd is.

Met betrekking tot het affidavit van (E.A.) dient het volgende te worden opgemerkt. Zo is het een algemeen, internationaal gesteund, principe dat documentatiediensten voor hun opzoeking en bevindingen zich slechts kunnen baseren op neutrale en objectieve bronnen. Ook de documentatiedienst van het Commissariaat-generaal Cedoca heeft deze regel in haar deontologie ingeschreven en volgt ze nauwgezet. Wat betreft (E.A.) is het zo dat Cedoca in het verleden effectief deze persoon, in zijn functie van nationaal voorzitter van de Southern Cameroons Youth League, geraadpleegd heeft. Dit gebeurde evenwel enkel in het kader van informatie m.b.t. tot de organisatie als dusdanig en nooit in verband met deze of gene specifieke asielverzoeken. Uit de beschikbare informatie blijkt dat enig voorbehoud wordt gemaakt bij zijn hetzij spontane hetzij gesolliciteerde tussenkomst. Door de verschillende posities die hij tegenover (J.C.) aanneemt en zijn tussenkomst in dit dossier wordt de terughoudendheid van Cedoca tegenover (E.A.) als contactpersoon alleen maar vergroot. Er dient te worden gesteld dat verder contact met (E.A.) in de toekomst vermeden zal worden en dat de informatie die op initiatief van het SCYL spontaan wordt toegestuurd met de nodige omzichtigheid behandeld zal worden (zie informatie in het administratieve dossier). Aldus wordt (E.A.) niet langer beschouwd als een objectieve bron, waardoor dit affidavit geen afbreuk doet aan bovenstaande motivering. Bovendien dient te worden opgemerkt dat (E.A.) geen effectieve getuige was van de door u aangehaalde feiten en het affidavit gebaseerd is op uw verklaringen en de verklaringen van uw broer (J.C.).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voegt bij het verzoekschrift een aantal nieuwe elementen in de zin van artikel 39/76 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Zij merkt op dat zij nooit werd geconfronteerd met het visumdossier waarover verweerder beschikt. Teneinde de rechten van verdediging te respecteren had verweerder haar hierover minstens kunnen horen. Verzoekster betwist dat zij een visumaanvraag heeft ingediend. Zij is nooit naar een conferentie in Turijn geweest en betwist eveneens te hebben gewerkt bij de ngo PEMSAHR. Verzoeksters advocaat heeft een mail gestuurd naar de organisatie in Turijn die de conferentie organiseerde. Deze organisatie antwoordde reeds dat verzoekster niet aanwezig was op de conferentie, alsmede dat PEMSAHR liet weten aan deze organisatie dat mevrouw (A.) een auto-ongeval had. Verzoeksters advocaat stuurde eveneens een email naar PEMSAHR om bevestigd te krijgen dat er werkelijk een mevrouw (A.A.) gewerkt heeft. Hierop zal nog antwoord komen, zoals gesteld wordt door een medewerker van voornoemde organisatie. Verzoekster blijft erbij dat zij niet degene was die een visum aanvraag. Zij kan

slechts gissen naar wat er is gebeurd en stelt zich de vraag of de mensensmokkelaar met haar echte identiteitsdocumenten een visumaanvraag deed voor iemand anders zodat er sprake is van persoonsverwisseling.

Verzoekster stelt dat ook haar zus, (P.N.A.) nu asiel aanvraag in België vanwege haar politieke activiteiten. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) had minstens kunnen wachten met de bestreden beslissing tot verzoeksters zus was geïnterviewd en hun familiale band en politieke activiteiten werden onderzocht. Bijgevolg werd een manifeste appreciatiefout begaan en is de motiveringsplicht geschonden.

2.1.2. Verzoekster voert in een eerste en enig middel aan dat een manifeste appreciatiefout werd begaan en beroept zich op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, artikel 3 van het EVRM en de materiële motiveringsplicht en zorgvuldigheidsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur.

Het vernietigingsarrest van de RvV van de vorige beslissing van het CGVS was immers gebaseerd op het feit dat het CGVS niet motiveerde waarom het affidavit van de heer (E.A.) niet in overweging wordt genomen, terwijl in het verleden op deze persoon wel beroep werd gedaan voor informatie betreffende de SCYL en haar leden. De bestreden motivering inzake het voormelde affidavit kan niet als afdoende worden beschouwd. Cedoca geeft toe dat de heer (E.A.) in het verleden werd geconsulteerd betreffende informatie over de SCYL. Hij is immers voorzitter van de SCYL. Zijn houding ten aanzien van (J.C.) heeft op zich niets te maken met zijn bevestiging van de politieke activiteiten van verzoekster. Cedoca stelt nu plots de heer (E.A.) niet meer te vertrouwen omdat hij aangeeft dat verzoeksters relaas waarachtig is. Dit is geen objectieve reden om de betrouwbaarheid van voornoemd persoon of diens informatie te betwifelen. Dat (E.A.) een dubbelzinnige houding aanneemt ten aanzien van (J.C.) is geen aanwijzing dat hij niet meer betrouwbaar is betreffende hetgeen hij zegt over verzoekster doch toont alleen aan dat binnen een politieke beweging meningsverschillen kunnen bestaan en worden opgelost. Het is een louter eenzijdige bevestiging en/of belofte wanneer Cedoca stelt de heer (E.A.) niet meer betrouwbaar te vinden en in de toekomst niet meer te zullen contacteren. De bestreden beslissing ontkent nergens de politieke activiteiten van verzoekster doch stelt voornamelijk dat zij niet systematisch wordt vervolgd. De bestreden beslissing antwoordt niet op de vragen die door de RvV werden gesteld in zijn vernietigingsarrest en geeft geen objectieve redenen waarom de informatie in het algemeen en specifiek met betrekking tot verzoekster niet betrouwbaar zou zijn. Verzoekster blijft dan ook bij wat zij opwierp in haar eerste verzoekschrift en herneemt dit.

Verzoekster voegt bij het verzoekschrift een uitgebreid affidavit van de heer (E.A.) met een *“vrije vertaling”*. Deze persoon is voorzitter en één van de stichtende leden van de SCYL en bevindt zich in de VS. Het is een persoon die door Cedoca regelmatig wordt geraadpleegd in het kader van Kameroense dossiers om de geloofwaardigheid van SCYL-leden of sympathisanten na te gaan. Hij geeft in het affidavit toelichting omtrent zijn relatie met Cedoca. Wanneer het het CGVS uitkomt om een asielzoeker af te wijzen op grond van de verklaringen van de heer (E.A.) gebruikt het diens bevindingen. Wanneer de heer (E.A.) pleit in het voordeel van een asielzoeker, dan gebruikt het CGVS deze bron plots niet meer. Dit is een teken dat de zorgvuldigheidsplicht niet in acht werd genomen en getuigt van kwade wil. Verzoekster stelt dat zij bij het verzoekschrift een aantal emails voegt, verstuurd tussen Cedoca en de heer (E.A.) en ten bewijze van hun relatie.

Met betrekking tot haar drie arrestaties wenst verzoekster op te merken dat de geloofwaardigheid hiervan niet wordt betwist. Er wordt immers gesteld dat zij niet systematisch wordt vervolgd omwille van haar overtuigingen en de relatie met haar broer. Haar relatie met kolonel (G.) wordt wel in vraag gesteld. Verzoekster stelt hieromtrent dat zij deze relatie had om doelbewust informatie te verkrijgen, hetgeen wordt bevestigd in het affidavit van de heer (E.A.). (G.) ervoer deze relatie als oprecht, was verliefd en wilde met verzoekster trouwen. Hij heeft haar wel degelijk gevraagd haar activiteiten stop te zetten. Dat verzoekster vrijgelaten werd getuigt er niet van dat zij niet werd in de gaten gehouden door de autoriteiten. Het is duidelijk dat zij en haar hele familie worden gevisieerd gezien zij familie zijn van (J.C.). Verzoekster wordt ook persoonlijk gevisieerd vanwege haar activiteiten voor de SCYL. Zij verwijst naar de proceduregids van UNHCR omtrent het begrip ‘vervolging’ en ‘politieke overtuiging’. Het is duidelijk dat zij er politieke meningen en activiteiten op na houdt wat niet wordt gewaardeerd door de Kameroense autoriteiten. Zij is bekend bij de autoriteiten als lid van de SCYL en zus van (J.C.). Omtrent het feit dat zij wordt gevisieerd als familielid van (J.C.) verwijst zij opnieuw naar de proceduregids van UNHCR. Daarenboven onderging zij reeds zelf vervolging. Al deze elementen leiden ertoe dat zij een

gegronde vrees voor vervolging heeft door haar politieke overtuiging en familieband met een erkend vluchteling in Nederland die nog steeds politiek actief is.

Verzoekster stelt dat ook de objectieve omstandigheden in die richting wijzen en citeert in deze het rapport van 2009 van het US Department of State inzake Kameroen. Deze elementen wijzen erop dat verzoeksters relaas geloofwaardig is. Met name blijkt hieruit dat ook samenkomsten op privé-plekken, zoals deze van verzoekster, worden gevisieerd door de politie. Het is manifest onredelijk dat het CGVS stelt dat zij niet systematisch wordt vervolgd. De proceduregids stelt duidelijk dat verschillende feiten samengenomen, ook al zouden deze los van elkaar geen vervolging uitmaken, dit samengevoegd wel kunnen zijn, zeker indien de vluchteling in kwestie een grote subjectieve vrees heeft zoals *in casu* het geval is. De omstandigheden in de gevangenissen zijn mensonterend. Verschillende arrestaties en de vrees op erger kunnen als gegronde vrees voor vervolging worden beschouwd. Bovendien zou verzoekster niet snel aan de aandacht van de autoriteiten ontsnappen nu zij niet van plan is haar politieke mening op te geven. Bovendien toont het CGVS helemaal niet aan dat verzoeksters relaas, gezien de situatie in haar land, niet zou wijzen op systematische vervolging. Op geen enkel moment wordt verwezen naar objectieve informatie van mensenrechtenrapporten waaruit blijkt dat de situatie in Kameroen voor personen die lid zijn van een afscheidingsbeweging perfect in orde zou zijn. Verzoekster brengt daarentegen objectieve informatie bij die het tegendeel aantoonst. Zij citeert in deze een rapport van het UK Home Office van 2008. De conclusie luidt dat het loutere lidmaatschap niet leidt tot systematische vervolging, maar dat de vluchtelingenstatus wel op zijn plaats kan zijn wanneer er veelvuldige activiteiten zijn en de betrokkenheid groot is.

Verzoekster merkt op dat de SCYL inderdaad als illegale organisatie wordt beschouwd door de Kameroense autoriteiten maar dat dit niet betekent dat zij alle activiteiten ondergronds uitvoert. Dit wordt bevestigd in het affidavit van de heer (E.A.). De SCYL beschouwt zichzelf niet als illegaal. Belangrijk is ook dat de bijeenkomst niet plaatsvond op een openbare plaats maar in een afgehuurd internetcafé. Dat het CGVS spreekt over publiekelijk actie voeren is dan ook niet correct. Dat er SCYL t-shirts worden gedragen is evenmin bevreemdend. Deze worden meestal gedragen onder andere kleren. Omdat de politie dit weet wordt echter meestal aan de SCYL-leden gevraagd hun kleren uit te doen. Uit het rapport van het US Department of State blijkt dat geregeld toestemming wordt gevraagd om te demonstreren door SCNC doch dat dit geweigerd wordt. Uit het feit dat betogingen worden geweigerd en dat activisten worden gearresteerd en verwond blijkt dat de Kameroense overheid streng optreedt tegen afscheidingsbewegingen.

Verzoekster is uitgebreid ondervraagd over de structuur van SCYL, de verschillende leden en de beweegredenen en ideologie achter deze beweging. Het CGVS maakt hierover geen opmerkingen hetgeen betekent dat de informatie die zij verschaft correct is en haar politieke betrokkenheid oprecht is. Inzake het motief dat zij de leden van de delegatie niet kent die op de meeting van 29 juli 2009 aanwezig zou zijn stelt het affidavit van de heer (E.A.) dat zij hiervan niet op de hoogte was om veiligheidsredenen. Omtrent de motivering die stelt dat de manier waarop zij kon ontkomen merkwaardig is stelt verzoekster dat het nochtans zo gebeurde. Zij verwijst opnieuw naar het affidavit van de heer (E.A.). Zij is ook niet eenvoudigweg naar huis gelopen doch is haastig ontkomen in het donker en zonder de aandacht te trekken van de politiemannen in burger in de buurt van het internetcafé. Zij kon evenmin zomaar op de bus stappen. Een agent identificeerde haar en liet haar smeergeld betalen om op de bus te stappen. Verzoekster liep ook nadien geen twee maanden openlijk rond maar had een verdoken leven. Het is niet correct dat zij niemand van de SCYL contacteerde. Zij verklaarde tijdens het tweede gehoor bij het CGVS dat haar broer in Nederland steeds op de hoogte werd gesteld van wat haar overkwam. Bovendien stelde zij uitdrukkelijk dat zij haar broer belde en de situatie uitlegde. Het is dus fout van het CGVS om te stellen dat zij enkel kolonel (G.) contacteerde. Dit wordt bevestigd door de heer (E.A.) in diens affidavit waar deze stelt dat ook hij op de hoogte was van verzoeksters problemen doch niet veel kon doen voor haar. Dat verzoeksters familieleden werden vrijgelaten is geen voldoende reden om te stellen dat zij geen vrees voor vervolging heeft. Er is geen garantie dat niet opnieuw arrestaties zullen volgen. Verzoekster gaf als verklaring waarom zij niemand contacteerde bovendien aan dat zij zichzelf noch iemand anders in gevaar wilde brengen.

Inzake de motivering aangaande haar vage verklaringen omtrent haar familieleden betoogt verzoekster dat zij niet op de hoogte is van de ziekte van haar man omdat het in Afrika niet de gewoonte is dat daar openlijk over wordt gesproken, zeker niet indien de informatie wordt gegeven aan een familielid. Dit wordt bevestigd in het affidavit van de heer (E.A.). Verzoekster kon gemakkelijk een ziekte verzinnen doch zei naar waarheid dat zij het niet weet. Voorts gaf zij aan dat haar zussen het huis verlieten hetgeen wel degelijk informatie is die zij verkreeg door ernaar te vragen en die haar vervolging aantoonst.

De motivering van het CGVS is dus niet terecht en gaat in tegen haar verklaringen. Dat zij niet weet hoe haar broer (J.C.) op de hoogte was of wat er met haar moeder gebeurde is niet voldoende om een schijn van ongeloofwaardigheid te werpen op haar hele relaas. Minstens moet zij het voordeel van de twijfel genieten.

Uit de veelvuldige documenten die verzoekster neerlegt kan alleen maar worden afgeleid dat zij haar volledige medewerking verleende aan het onderzoek. Haar identiteit noch haar bloedband met (J.C.) worden in twijfel getrokken. Omtrent haar lidkaart van de SCYL en van de Federal Democracy Republic Southern Cameroons verwijst verzoekster naar het affidavit van de heer (E.A.). Dit bevestigt formeel dat zij lid was van de SCYL sedert maart 2000 en dat haar lidmaatschap voldoet aan alle voorwaarden. Dat zij haar lidkaart niet ondertekende is een vergetelheid. Het is correct dat haar andere lidkaart werd afgegeven in de VS. Het valt op dat het CGVS geen enkele bron citeert betreffende de problemen van SCYL-leden in Kameroen, over de structuur van de groep of enig ander element waaruit blijkt dat verzoeksters relaas ongeloofwaardig zou zijn. De ongeloofwaardigheid is enkel gebaseerd op de kennis van de interviewer van het CGVS doch wordt niet bewezen. Dit kan niet worden beschouwd als afdoende motivering of zorgvuldig. Enkel betreffende de authenticiteit van krantenartikels wordt informatie bijgevoegd. De heer (E.A.) stelt hierover in zijn affidavit dat er naast vele valse artikels uiteraard ook vele echte bestaan in Kameroen.

Het CGVS had niet alleen de informatie van verzoeksters broer in haar bezit doch Cedoca was duidelijk in het bezit van de informatie van de heer (E.A.). Deze werd niet gebruikt ondanks dat deze in het voordeel van verzoekster speelde. Dit geldt als teken van kwade trouw. Verzoekster benadrukt dat de kern van haar relaas, haar arrestaties en politieke overtuiging, niet in vraag wordt gesteld. De motivering dat zij geen contact opnam met de SCYL om hen op de hoogte te stellen van haar situatie maar wel om haar problemen te bevestigen getuigt van kwade trouw. Cedoca was op de hoogte van het feit dat zij contact had met de heer (E.A.) en met haar broer.

Inzake haar medische attesten verwijst verzoekster naar het affidavit van de heer (E.A.) en ontkent zij dat haar medisch attest gesolliciteerd is. Een arts kan uiteraard op latere datum bevestigen een patiënt in het verleden te hebben behandeld. Dat dit gevraagd wordt door de patiënt is misschien gesolliciteerd maar daarom is de inhoud dit nog niet.

Het is niet bizar dat (J.C.) geen inzage wil verlenen in diens asielsdossier in Nederland. Zij beroept zich de feiten die zij zelf onderging. Weliswaar beroept zij zich ook deels op de familieband met (J.C.) doch hiervoor is geen inzage in diens dossier vereist. Deze informatie heeft het CGVS al ontvangen. De feiten die door (J.C.) worden ingeroepen dateren automatisch van voor de feiten die verzoekster inroept zodat het maar de vraag is wat de pertinentie van dit dossier voor het CGVS zou zijn.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het

verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). De Raad hoeft niet op ieder argument in te gaan voor zover uit het arrest de pertinente motieven blijken waarop de uitspraak is gesteund. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

Op basis van verzoeksters verklaringen, de websites zoals door haar verstrekt tijdens het gehoor bij het CGVS (administratief dossier, groene map, stuk 7, p.6) en de foto's in het dossier (*ibid.*, stuk 17: documenten), kan niet worden getwijfeld aan het politieke profiel van haar broer (J.C.). Verzoeksters familieband met (J.C.) en diens politieke profiel worden door de commissaris-generaal nergens betwist. Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing dat verzoeksters broer, die weliswaar weigert inzage te verlenen in zijn asielsdossier aldaar, in Nederland werd erkend als vluchteling.

Blijkens de stukken van het administratief dossier legde verzoekster coherente, duidelijke en gedetailleerde verklaringen af omtrent de SCYL in het algemeen en haar politieke activiteiten en functie binnen de SCYL in het bijzonder (administratief dossier, groene map, stuk 5, p.4-10; stuk 7, p.5-7; stuk 14, vragenlijst, p.2). Bijgevolg is verzoeksters politieke profiel geloofwaardig.

De bestreden beslissing stelt op basis van de informatie in het dossier met recht dat het louter lidmaatschap van de SCYL niet leidt tot vervolging, doch erkent eveneens dat arrestaties of het gebruik van geweld tegen openlijk agerende SCYL-leden sporadisch voorkomt. De landeninformatie in het administratief dossier stelt: *"Bij sterk engagement voor de SCNC en de SCYL is politieke vervolging mogelijk"* (Leitsätze Kamerun d.d. 27.02.2009).

In dit kader dient te worden vastgesteld dat verzoekster doorheen haar asielprocédure coherente en plausibele verklaringen aflegde betreffende de arrestaties en detenties die zij in het verleden onderging en dat deze arrestaties op zich door de commissaris-generaal evenmin worden betwist daar waar deze in de bestreden beslissing stelt: *"(...) aangezien uw (kortstondige) arrestaties op zich niet meteen in twijfel worden getrokken maar wel de ernst ervan en de indruk die u wekt dat u systematisch door de Kameroense autoriteiten zou vervolgd worden omwille van uw politieke linken"*. Aldus staat vast dat verzoekster in oktober 2002 ingevolge van de politieke activiteiten van haar broer in Nederland werd gearresteerd en gedurende bijna een maand werd opgesloten, dat zij in 2008 omwille van een door haar georganiseerde meeting door agenten werd aangevallen, gearresteerd en gedetineerd van 20 juni 2008 tot 7 juli 2008 en dat zij op 4 augustus 2008 op een verjaardagsfeest werd gearresteerd en gedurende vier dagen werd opgesloten omdat de politie dacht dat dit een SCYL-bijeenkomst was.

Derhalve is het aannemelijk dat verzoekster reeds vervolgd werd in de zin van artikel 57/7bis van de vreemdelingenwet, hetgeen strookt met voormelde landeninformatie.

Bovendien legt verzoekster ter ondersteuning van het voorgaande een uitgebreid affidavit neer, opgesteld in juni 2010 en afkomstig van de voorzitter van de SCYL (rechtsplegingdossier, stuk 1, bijlage 2). Uit hetgeen gesteld wordt in dit stuk, de e-mails die hierbij werden gevoegd (administratief dossier, stuk 7) en de informatie in het dossier (administratief dossier, stuk 8) blijkt dat de opsteller van dit stuk sedert verscheidene jaren en tot begin 2010 herhaaldelijk door Cedoca werd geraadpleegd omwille van zijn functie als nationaal voorzitter van de SCYL. Hieruit blijkt dat de opsteller van het affidavit gedurende verscheidene jaren een vertrouwensrelatie had met en als objectieve bron werd beschouwd door Cedoca. Bijgevolg moet aan deze persoon enige autoriteit worden toegedicht omtrent de SCYL en kan uit het loutere feit dat hij in verzoeksters asielaanvraag spontaan tussenkwam en een dubbelzinnige houding aannam jegens verzoeksters broer (J.C.) *prima facie* niet worden afgeleid dat de verklaringen die hij aflegt in het affidavit niet betrouwbaar zijn of niet op de waarheid zouden berusten. Dat de voorzitter van de SCYL het in een uitgebreid affidavit van meer dan twintig bladzijden opneemt voor verzoekster en haar verklaringen bevestigt, dient dan ook te worden beschouwd als een element dat in haar voordeel speelt. Bovendien legde verzoekster eveneens een attest neer van 15 februari 2010 van de secretaris-generaal van de SCYL waarin deze haar asielaanvraag uitdrukkelijk ondersteunt (administratief dossier, groene map, stuk 4).

Verzoeksters verklaringen aangaande het visum zijn *prima facie* niet plausibel. Doch gezien verzoekster (i) haar politieke activiteiten en profiel op een coherente en geloofwaardige manier heeft uiteengezet; (ii) een broer heeft die politiek actief is voor de SCYL en in Nederland is erkend als vluchteling; (iii) ingevolge haar politieke engagement en dat van haar familie in het verleden reeds meermaals werd gevisieerd door de Kameroense autoriteiten en aldus bij deze autoriteiten gekend is als SCYL-activiste; (iv) verklaringen aflegde die niet strijden met de voorhanden zijnde landeninformatie, kan worden

besloten dat *in casu* omwille van het geheel van de voorhanden zijnde elementen in hoofde van verzoekster het voordeel van de twijfel geldt en dienen voormelde elementen, naar analogie met artikel 57/7bis, aanzien te worden als een aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is.

In acht genomen hetgeen voorafgaat toont verzoekster aan dat zij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, omwille van haar politieke overtuiging.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS